

Podole-Górowa

Podole-Górowa

Wieś powstała z połączenia dwóch osad: Podola i Górowej. Podole to nazwa topograficzna, pochodząca od miejsca „po dole”, inaczej „leżącego w dole” w odróżnieniu od drugiego członu obecnej nazwy wsi, czyli Górowej – położonej na górze.

W XIV i XV w. wieś nosiła nazwę Stara Przydonica. W 1358 roku obdarowana została parafią z fundacji rycerskiej Drużynitów, otrzymując za patronów Najświętszą Marię Pannę i Św. Franciszka z Asyżu. Kościół został zbudowany z drewna w stylu gotyckim, posiada konstrukcję zrębową. Jego jednonawowy korpus został oszalowany. Ściany są ozdobione starymi malowidłami. Ołtarz główny, renesansowy pochodzi z drugiej połowy XVI wieku, posiada kształt tryptyku o ramach architektonicznych. W jego środkowej części umieszczony jest obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem datowany na drugą połowę XVIII wieku, natomiast w zasłonie ołtarza głównego widnieje obraz „Ukrzyżowanie”, który wyeksponowany jest w okresie Wielkiego Postu. W kościele w Podolu czci się Podwyższenie Krzyża św. Obchód ten w kalendarzu wypada 14 września. W tę uroczystość wspomina się moment, gdy podczas usuwania gruzów pogańskich budowli na górze Golgocie w Jerozolimie, zostało 14 września 320 roku odnalezione drzewo krzyża Chrystusowego. Udział w tym porządkowaniu i odkryciu miała mieć św. Helena, matka cesarza Konstantyna. Nieco później w roku 335, przy poświęceniu bazyliki Grobu Chrystusa, drzewo krzyża zostało uroczysto wyeksponowane i od tego czasu jest publicznie czczone.

Wnet potem patriarcha Jerozolimy św. Cyryl podzielił znaczną część drzewa na drobne cząstki jako relikwie dla całego świata. Przez Konstantynopol i Rzym znaczne cząstki docierały potem do krajów słowiańskich, w tym także do Polski. Cząstka tej drogocennej relikwii przechowywana jest także w kościele w Tropiu, u boku dużego zabytkowego krzyża przy bocznej ścianie.

Pozostawiona w Jerozolimie główna część krzyża została w roku 614 wywieziona przez Persów. Po czternastu latach odzyskał ją cesarz Konstantynopola Herakliusz. I wtedy dokonano ponownego jej uroczystego uczczenia. Odtąd nie tylko w Jerozolimie, ale także w Rzymie i w innych kościołach urządzano uroczystość Podwyższenia Krzyża św. Na Soborze Nicejskim w roku 782 uchwalono, żeby drzewu krzyża oddawać cześć przez przyklękanie i ucałowanie, jakby samemu Chrystusowi.

W XIX w. w Podolu istniały dwie karczmy i dwa browary w których warzono i sprzedawano piwo. Naprzeciwko dzisiejszego domu nauczyciela przy drodze na Przydonicę istniał dwór, folwark, tartak. Do dziś zachowały się stare drzewa i staw. Ponadto we wsi funkcjonował młyn, na miejscu obecnego. Na początku XX w. powstała szkoła z czterema salkami, prowadzono akcję edukacyjną przez Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Na cmentarzu parafialnym istnieje cmentarz wojskowy. Pochowanych jest 18 żołnierzy armii austro-węgierskiej poległych podczas I wojny światowej na Posadowej. Ciekawostką jest również nagrobek ks. Józefa Świdarskiego proboszcza Podola obecnie znajdujący się po prawej stronie głównego wejścia na stary cmentarz. Ksiądz Świdarski w testamencie określił miejsce swojego pochówku; miał to być środek cmentarnej drogi, w takim miejscu „aby cała parafia nogami deptała”. Parafianie uszanowali prochy, wielkiej pokory kapłana i drogę przesunęli.

W Podolu – Górowej znajduje się Zespół Szkół (szkoła podstawowa i gimnazjum) którego patronem jest Jan Paweł II. Szkoła jest tzw. „tysiąclatką” w ostatnich latach zmodernizowaną i unowocześnioną. W 2009 roku wybudowano salę gimnastyczną współfinansowaną ze środków unijnych w ramach Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego.

Fragmenty filmu promocyjnego z przełomu XX i XXI wieku.